

Su schwätze mir

Bäim Wäin

■ Von Katharina Schaaf

Neulich
han sich
zwei
gestritte,
om ons
Modder-

sproch bäim Wäin,
om zofridde on zefridde
om die Wörscher senn
on säin.

Jeder wollt et besser
wesse,
wie mer Mondart
schwätzt on schräft.
Dobäi han se ganz
vergesse,
dat net alles ewisch bläift.

Platt aus längst vergan-
gne Zäite
es Kulturgot en der Tat.
Doch, su manijes Word
gieht pläite
met de Johre – dat es
schad.

Wierd et mol an't Licht
gezooche,
kann dat Word keiner
verstinn,
on et Schängelche doht
froche:
„Wat hat 'Schlunijer' fier
en Sinn?“

Statt Antwort dämm Jung
zo geewe,
stellt sich Bildungsängst
jetzt en.
Huhdeutsches wichdisch
fier't Leewe,
do es mer sich einig
dren.

Doch dä Wäin lockert die
Zunge,
Ernst des Leewens wierd
vergesst –
on dä Klain hiert onge-
zwunge:
Wer Klieskopp on Knäiles
es!

Katharina Schaaf 29.7.99